

Det er jo bare én blomst

Våren var kommet på nytt. Fuglene kom tilbake. Noen svedde rundt omkring, mens andre satt på grenene og sang. Skogen var igjen fylt med nydelige blomster og sommerfugler i all sin fargeprakt.

Andre dyr kom ut fra sine hi etter den lange vinterdvalen. Endelig kunne de nyte solens herlige og varme stråler. Marken bugnet av blomster i alle regnbuens farger. De var røde, hvite blå, grønne, rosa - alle tenkelige farger - man måtte bare like dem når man så dem.

Biene hadde begynt å jobbe. Hver morgen fløy de ut tidlig for å samle nektar fra blomstene, slik at de kunne lage deilig honning.

Alle dyrene i skogen elsket honning.
Hver morgen stilte de seg i kø foran
bikuben, for å få litt honning.

En dag kom alle dyrene som de alltid gjorde, for å hente honning. Men alle var triste, for det fantes ikke honning. De spurte i kor: «Hvorfor finnes det ikke honning?!»

En bie fløy bort til dem, og den fortalte: «Blomstene har forsvunnet fra skogen, derfor har ikke vi honning. For dere vet alle sammen at vi må ha blomster for å kunne lage honning!»

Dyrene begynte å spørre hverandre. Alle ville vite hva som var årsaken til at blomstene forsvant fra skogen. De ble enige om at hunden skulle stå vakt i skogen, slik at han kunne finne ut av hvem som stod bak dette.

Hunden vokter og fulgte nøye med på hva som foregikk i skogen.

En dag så han en kanin komme sprettende bortover. Kaninen så en fin blomst, og plukket den.

Hunden løp bort til ham og spurte ham om det han gjorde. Kanin lo, og sa: «Det er jo bare én blomst, det skader ingen, det er da mange blomster i skogen.» Så spratt han av gårde.

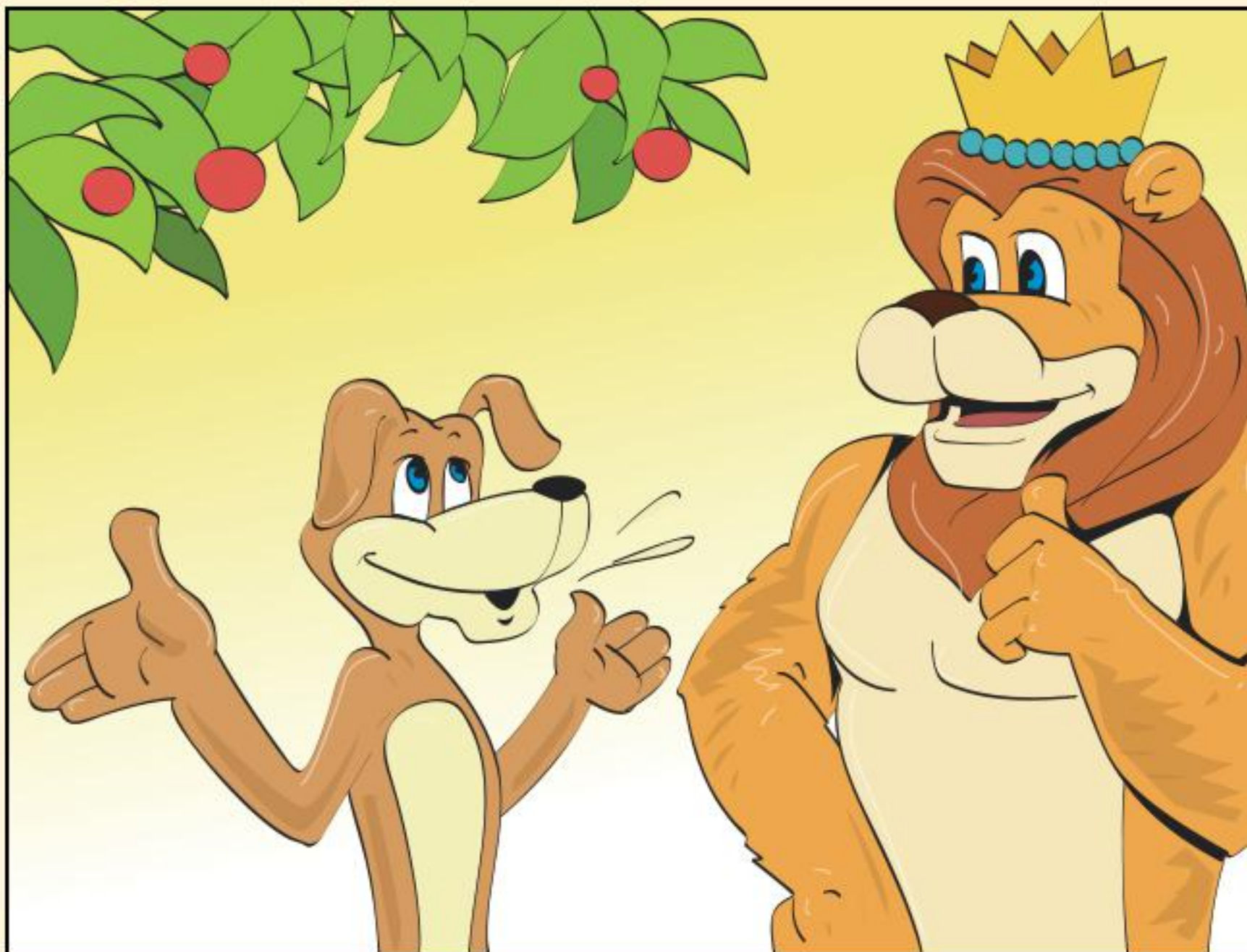

Neste dag så hunden at reven plukket en blomst og skulle ta den med seg hjem. Hunden stanset ham og spurte hva det skulle bety. Reven svarte: «Det er jo bare én blomst, det skader ingen.»

Dagen derpå kom en gasele hoppende og sprettende, lett på hovene. Den luktet på en blomst og plukket den. Hunden fulgte etter den, og spurte hvorfor den gjorde det. Den svarte: «Det er jo bare én blomst, det skader ingen.»

Hunden hadde forstått hvorfor blomstene forsvant fra skogen. Han sprang fort til løven, kongen i skogen. Han sa: «De fleste dyrene plukker blomstene i skogen. Alle tror at det bare er én blomst, og at det ikke gjør noen skade, men til slutt vil det ikke være igjen en eneste blomst i skogen.»

Kongen ble kjempesint. Han kalte inn alle dyrene. Han brølte ut det han hadde bestemt, foran alle dyrene. Ingen skulle plukke blomster i skogen fra og med nå.

Han bestemte at den som plukket en blomst fra og med nå, skulle få en straff. Straffen skulle være at han ikke skulle få honning i en hel uke. Dyrene ble enige og adlød sin konge. Nå var det forbudt å plukke blomster i skogen.

Etter at en tid var gått, ble skogen igjen fylt med blomster. Biene kom tilbake for å lage deilig honning, slik at de kunne gi det til skogens glade beboere.